

su. Zborovi se dobrim dijelom raspadaju — koji ostaju uveliko mijenjaju repertoar; orgulje i klasični harmoniji na mnogim mjestima zamjenjuju se drugim instrumentima iz instrumentarija zabavnih, barskih i plesnih dvorana. Repertoar je banalnog, plitkog, aliturgijskog i antiliturgijskog sadržaja; melodijski te su skladbe primitivne i simpliciističke; melodijski i ritmički vrlo često su strane našem nacionalnom stilu i protivne ustaljenim normama glazbene umjetnosti općenito. Izdavanje pjesmarica, gramofonskih ploča i kasete sa skladbama takve razine i vrste širilo se dosta brzo.

U takvoj klimi rođen je naš Institut (možda ipak nešto ranije). Nešto kasnije ponovno je pokrenuta *Sveta Cecilija*. Ostali su neki zborovi, ostali su svećenički tečajevi, pokrenuti su sastanci za orguljaše, osnivaju se i neki novi zborovi, izdane su neke pjesmarice, snimljene su neke ploče. Dakle, nije se prekriženih ruku čekalo, nemoćno kukalo i samo jadikovalo. Bilo ih je koji su govorili, pisali, radili, govorili i govorili i znali su da su u toj naoko bezizlaznoj situaciji ispunili onu: *Dixi et salvavi animam meam*.

Puno smo puta na ovakvim i sličnim sastancima govorili i o stanju u našoj crkvenoj glazbi. Koliko god mi je moguće, preko radija, preko televizije, preko raznovrsnih inozemnih časopisa pratim zbivanja u svjetskoj glazbi, crkvenoj posebno, i čini mi se da bih mogao reći da se stanje smiruje, da se sređuje, da se ozbiljno traže novi putovi, da se više počinje cijeniti prošlo, tradicionalno a vrijedno.

Smatram da smo i svi mi ovdje nazočni svjedoci da se i kod nas stanje mijenja, smiruje, mi-

jenja u pozitivnom smislu. Ovi naši sastanci, naš Institut, naša *Sv. Cecilija* i toliko toga donosi svoje prve praktične plodove. Ide to vrlo sporo, vrlo teško, kadikad posve neprimjetno, ali ipak ide. O pravoj situaciji kod nas bilo je riječi i u razgovoru s Nadbiskupom, u predavanjima, u diskusiji, po hodnicima, ima o tome na stranicama *Sv. Cecilije* i nekih drugih časopisa. Sestre i ostala gospodo, uza sve poteškoće koje vidimo, o kojima se govorilo, kojih ima i kojih će biti, ide se naprijed u pozitivnom smjeru. I zato i sebi i vama: coraggio, avanti, naprijed; ustrajno, pametno, razborito, pune Duha Božjega, dobre volje, stručne sprema i sustavnog rada: naprijed!

Priručnik koji ste dobile treba proučiti i početi primjenjivati. Prionimo dušom i tijelom na posao, taj konkretan posao, i ići ćemo naprijed. Ako smo do sada išli pola koraka naprijed, bit će sada moguće i čitav korak naprijed. Ako još dobijemo priručnik i pjesmaricu za sjemeništa i bogoslovije — i s te strane ići će bolje. Zvanje crkvenih glazbenika moramo voljeti, usavršavati se; za uspjeh svoga rada moramo i moliti. Sestre, ići će stvari naprijed. Učinimo da idu naprijed u duhu vjernosti Crkvi i Domovini; u duhu ljubavi prema puku našem radimo puni dobre volje i ljubavi. Ne bojte se nikakvih poteškoća i nerazumijevanja.

Stanje je loše ali je bolje nego jučer. Iskoristimo trenutak. Povratimo stvari na staro mjesto i pomaknimo ih bitno naprijed, naprijed kako Crkva hoće. Pazimo da ne proigramo priliku! Hvala!

Petar Zdravko BLAJIĆ

UZ GLAZBENI PRILOG

SKRIVEN U BIJELOJ HOSTIJI skladao je Slavko Topić, OFM, na tekst P. Antona Weissgebera, SI. Popijevka je namijenjena pučkom pjevanju, a prema sadržaju pripada popjevka za čašćenje presvetog oltarskog Skramenta.

EVO VELIKI SVEĆENIK za troglasni muški zbor skladao je Anđelko Klobučar. Skladba je nastala 1965. godine i izvedena kao antifona za doček kardinala Franje Šepera koji je predvodio svečano bogoslužje u svetištu Gospe Sinjske prigodom proslave 250. obljetnice pobjede nad Turcima.

ZDRAVO MARIJO skladao je svećenik Đuro Golubić za glas i orgulje (harmonij). Skladba je

prikladan glazbeni prilog za različite oblike pobožnih vježbi, odnosno za različite svećane priredbe s glazbenim točkama.

ZDRAVO SVETI OČE za četveroglasni muški zbor skladao je Nenad Dujić, OFM. Tekst je uzet iz Časoslova, odnosno Preminuća sv. Franje Asiškog, a skladba je prikladan repertoar za liturgijska i druga slavlja u čast sv. Franji osobito prigodom proslave 800. obljetnice njegova rođenja.

HIMNA BOLESNICIMA (tekst pjesnikinje Mire Preisler, glazba Anđelko Klobučar) prilog je časopisa *Sv. Cecilija* za godinu invalida.